

Březen

8. 3. navštívil naši školu **ŠUMNÝ herec David Vávra**. Besedoval s žáky o tom, jaké jsou hlasy, šumy i hluky v jurtě, jaké v kostele a jaké v paláci. Povídal s žáky také o sobě, divadle, hudbě i cestování a o všem, co je zajímalo.

9. 3. zhlédli žáci **MŠ** divadelní představení **O pejskovi a kočičce** v divadle **Gong**.

9. 3. proběhlo v ředitelně zasedání **Školské rady ŠJJ**.

10. 3. navštívila **MŠ** **Jarní výstavu** v **Královské zahradě**.

14. 3. se **někteří internátní žáci** s paní Vondřejcovou a **žáci MŠ** zúčastnili **Matějské pouti na Výstavišti**, kde byl ten den pro děti se ZTP a ZTP/P v době od 11 do 15 hod. vstup zdarma.

15. 3. proběhl **celoškolní projektový den „Příběh mojí rodiny“**.

Rozpis stanovišť na projektový den 15. 3.

skupina	8.10 – 8.45	8.55 – 9.40	10 – 10.45
MŠ + I.A	H	U	T
II.A + IV.A	U	H	K
III.A + V.A	M	R	H
I.B + VI.A	K	M	U
VII.A + VIII.A	S	T	R
II.PrŠ + IV.PrŠ	R	S	M
I.PrŠ + III.PrŠ	T	K	S

H	Pane, pojdte si hrát (hry)	pracovna u V. A (T. Šafářová)
T	Tancuj, tancuj, vykrúcaj (tance)	tělocvična (V. Jurišová)
M	Šaty dělaj člověka (móda)předsálí + sál (K. Holá)	
R	Hádej, kdo jsem (rodokmen)	výtvarka (E. Průchová)
U	U rodinného krbu (hra na rodinu)	malý internát (I. Hatwíková)
K	Kde se to tu vzalo?(kufr)	družina (Š. Kadlicová)
S	Tajná řeč? (řeč a slova)	velký internát (T. Sedláková)

11 – 12.30

beseda s babičkou

13.30 – 14.30

beseda s dědečkem

Životopis „dědečka“ pana Josefa Vaníčka

narozen 1. 3. 1925

2 sestry – starší *1924, mladší *1927

v dětství hráli meták (dnešní baseball), práce na poli – píchání bodláků, pálení natě, pečení brambor

do MŠ nechodil, hrál si s dětmi sousedů

ZŠ 1931 – 1937 – předmět měřičství – kreslení, zaměřování

rodiče měli zájezdní hostinec – často v něm ubytovány cirkusy, děti si ve stodole hrály na provazochodce

celou ZŠ chodil 1-2 x týdně do Sokola, jako muži nacvičovali na Vsesokolský slet

1938 – se starší sestrou na návštěvě u strejdy v Praze, zapomněli se ve Stromovce až do večera, strejda potom nechal vyhlásit v rozhlase, že na ně počká před domem, šli pěšky až na Podbabu

po ZŠ se 2 roky učil v Dolním Bukovsku řezníkem, nedoučil se

1941/1942 odešel do Prahy a pracoval u strejdy v řeznictví, v Třeboni dělal výuční zkoušky v oboru řezník/ uzenář a pak se opět vrátil do Prahy, kde byl až do roku 1947

taneční dělal v Praze v Hlaholu, po dokončení si ho taneční mistr vybral jako svého asistenta – kontroloval legitimace při příchodu, vyzýval méně atraktivní slečny k tanci, v Praze si udělal kurz kinooperátora

řidičský průkaz – nemohl ho před válkou dělat, na každého řidiče bylo potřeba 10 l benzínu, to bylo možné až po válce, celou dobu jezdil bez papírů, policii uplácel masem, které měl na to speciálně připravené v Praze se učil hrát na klarinet a také na housle

1945 během pobytu v Praze se seznámil s Němkou [Elsou Štrake] ze Stuttgartu, zaměstnaná na hlavní ústředně pro německé funkcionáře – hlásila mu stav na frontě

3. a 4. května – začali zamalovávat a strhávat německé nápisy, Němci je nechali, že konec války stejně nebude

5. května – pokračovali v práci, v poledne pražský rozhlas hlásil, že se Němci dostávají dovnitř a je třeba, aby lidé a policie přišli na pomoc. Vydali se z Kulaťáku na Strossmayerovo náměstí, byli ostřelováni, proto se vydali směrem do Stromovky a do Holešovic (Pod Kaštany) – zde situace ještě horší – šli zpátky. Potkali člověka ve vojenské brigádýrce – šli s ním na Podbabu. Tam začali stavět 1. barikádu – pražce z mostu a dráhy. Večer se to téměř dostavilo, bylo třeba je hlídat, ale neměli žádné zbraně. S jedním mužem vyrazili někam pro zajištění zbraní a jídla. Pokračovali až do 7. května večer.

7. května – navečer při přenášení věcí postřelen – odnesli ho do kina Svornost v Dejvicích – Němci raněné přenesli do kostela

po příjezdu Rusů převoz do Jiráskovy nemocnice na Karlově náměstí (zde na půdě ukryté jeptišky a střílely odsud), po 14 dnech propuštěn

doléčoval se na jihu u rodičů, poté návrat do Prahy

po roce 1945 – vládní vojsko mládeže – muzika – jezdili parníkem v neděli po Vltavě – výlet s hudbou

chodili v Praze na Trafouš (spodek Václavského náměstí) – tam si dávali 2 cmundáky

1947 – odvod do Třeboně, na vojně byl jenom 5 měsíců díky přihlášení se k zemědělství, jinak byla vojna na 2 roky

1948 – zemědělská škola v Letovicích pro zootechniky – roční škola s maturitou
na umístění začal pracovat v Jindřichově Hradci
po roce žádal o přeložení do ČB
zootechnik na okres 4 roky, přišlo na něj udání, že je syn kulaka a mají hospodu,
byl propuštěn
sehnal si 2 jiná místa (promítání filmů po vsích, muzikant v cirkuse) – ani jedno mu
rodiče nedovolili
dostal místo zootechnika na Státních statcích Hluboká
1957 – seznámil se s manželkou, mají 3 děti, jsou spolu stále
potom zootechnik v JZD v Dolním Bukovsku
společná zemědělská družstva – v DB drůbežárna – přechod na vedoucího
výstavby
potom pracoval na Dyníně (drůbežárna poblíž Dolního Bukovska) – tam až do
odchodu do důchodu (1981-1982)
měl VAJBOX (Vaníček Josef Boxeři) – chovná stanice boxerů s registrací v Belgii
chov lišek – prodej kožešin do Domu módy
celý život se věnoval muzice – harmonika, klarinet saxofon
místo hostince bylo potom kino
když byl děda malý, měli služebné, o Vánocích všechny ženy v domácnosti házely
pantoflem, hospoda byla otevřená pořád, na Štědrý den zavřeli vrata a ani nestihli
dojít a už jim někdo bouchal na vrata, v hospodě se hrálo a zpívalo, chasa dostala
výslužku
o Vánocích jedli klasická jídla – ryba, salát, kuba, černá sladká omáčka
Iveta Hatwíková, vnučka pana J. V.

Životopis „babičky“ paní Olgy Žilkové

Olga Žilková se narodila v roce 1924 na Moravě.

Za svobodna se jmenovala Chutná.

Vyrůstala spolu se svými dvěma bratry a rodiči na vesnici nedaleko města Tišnova. Rodiče jí zemřeli během války. Babička Olga se provdala za flétnistu a pedagoga pana prof. Václava Žilku. Několik let pracovala jako účetní pro filmové ateliery Barrandov. Celý život se starala o svou rodinu. Babička Oli má 3 děti, 11 vnoučat a 8 pravnoučat. Stále je velmi čiperná, aktivně mluví dvěma světovými jazyky, každý týden doučuje pravnuka němčinu, pracuje s internetem a pravidelně skypeje se svým vnukem, který žije v zahraničí. Babička Olga má v rodině svou přezdívku - Baboli, prof. Žilkovi se doma neřeklo jinak, než děda Fufu. Přijďte na to, proč?

Marta Hrušková, vnučka paní O. Ž.

Po projektovém dnu byla uspořádána výstavka, na které byly vystaveny staré předměty, dřívější móda, hry a hračky, rodokmen i kvíz.

Měli jsme celkem 7 stanovišť, každá skupina prošla jenom 3 stanoviště. Naše třída byla spojená s třídou VII. A. Na prvním stanovišti jsme hádali nářečí a spojovali jsme přísloví. U druhého stanoviště jsme se učili tančit čaču a jiné tance. Poté jsme šli na svačinu a po svačině jsme šli ke třetímu stanovišti, kde jsme se dozvěděli jak si sestavit rodokmen. Od 11 hodin jsme měli besedu s paní Olgou Žilkovou. Následovala pauza na oběd. Po obědě jsme šli na druhou besedu s panem Josefem Vaníčkem. Nejvíce mě bavilo druhé stanoviště. Také se mi líbily i obě besedy. Škoda, že jsme si nemohli projít i ostatní stanoviště.

Tonda Půlkrábek, 8. ročník

Na projektovém dni se mi nejvíce líbilo stanoviště tancování a hodně se mi líbila beseda s babičkou paní Hruškové. Ale ostatní stanoviště i beseda s dědečkem paní Ivety a Aničky Hatwиковé se mi také moc líbila. Projektový den se mi líbil a jsem moc ráda, že jsem nechyběla a mohla jsem tam být.

Marie Kluchová, 7. ročník

Včera jsme měli projektový den, začali jsme už v osm hodin a po krátkém úvodu jsme hned šli na stanoviště. Každá třída byla na třech stanovištích, my jsme byli na tancích, nářečích a rodokmenech. Nejvíce se mi líbily tance a stanoviště, kde byla paní Sedláková, hodně pěkné bylo, když nám pouštěla brněnské nářečí hantec načtený Karlem Hogerem. Celé to stanoviště bylo fajn. Na stanovišti s tanci jsme se učili čaču a pak ještě jednu sestavu, ale čača mě bavila víc. Pak byla beseda s babičkou, kterou jsem moderovala a doufám, že se to té babičce líbilo a snad i ostatním lidem. A odpoledne byla beseda s dědečkem, který pořád mluvil a mluvil, ale stejně to bylo zajímavé.

Nela Franková, 7. ročník

Ráno jsme se sešli na pracovně a rozdělili jsme se do skupin. Měli jsme dobrou skupinu a navštívili jsme 3 stanoviště. Nejvíce se mi líbilo nářečí a tancování, rodokmen mě moc nebavil. Potom mě docela zaujala beseda s babičkou, a ta byla opravdu dobrá, protože v takovém věku (92 let) si toho tolik pamatovat a přijít k nám, to je opravdu pěkné. Dědeček mě svým hlasem docela uspával, ale poslouchala jsem ho. Nejvíc mě dostal, když nám ukazoval kulku z roku 1945, byla docela špičatá a nechtěla bych být tím, koho by to trefilo. Moc se mi to líbilo.

Monika Olahová, 10. ročník

Byly jsme spojené dvě třídy a chodili jsme po třech stanovištích. Každý měl ta stanoviště jiná. My jsme měli jazykové rozdíly v Čechách, tanec a rodokmen. Líbilo se mně stanoviště s tancem, i přesto, že jsem na tanec poleno. Dopoledne a odpoledne jsme měli besedu s babičkou a dědečkem. Vyprávěli o tom, co zažili při válce o tom, co dělali, když byli malí a mladí. Více mě zaujala beseda s babičkou, ale u dědečka mě velice překvapilo, že si pamatuje do detailů co se dělo před 60 lety. Beseda byla velmi dobrá, i celý den.

Zuzana Šochmanová, 10. ročník

Nejprve proběhlo zahájení projektového dne, poté každá třída se vydala na různá stanoviště. Každá třída navštívila 3 stanoviště, ale bylo jich nachystáno víc. Naše třída, společně se třídou paní učitelky Miklové, navštívila stanoviště, která byla zaměřena na témata: rodokmen, nářečí a módu. Po návštěvě všech stanovišť následovala beseda s paní Olgou Žilkovou, která vyprávěla o svém mládí, dětech a manželovi. Odpovídala na otázky, které jí pokládala Nela Franková, a poté odpovídala na otázky ostatních žáků. Projektový den se mi moc líbil.

Daniela Leitermannová, II. PrŠ

My jsme měli nejdříve stanoviště s rodokmenem, pak jsme měli téma nářečí - brněnský hantec, hanácké a moravskoslezské. Třetí stanoviště bylo v naší třídě, kde jsme si zkoušeli obleky, které se nosily dříve, a pak proběhla módní přehlídka. Potom byla beseda s paní Olgou Žilkovou, maminkou Veroniky Žilkové. Její manžel učil na umělecké škole na zobcovou flétnu. Pak byla další přednáška s panem Josefem Vaníčkem, který nám vyprávěl o svém životě. Projekt se mi moc líbil.

Dan Klement, II. PrŠ

Včera se v naší škole konal projektový den. Skládal se ze dvou částí. Nejdříve jsme si prošli tři stanoviště a pak přišly dvě besedy.

Naše první stanoviště bylo ve výtvarné učebně, kde nám paní Průchová dávala různé úkoly, které se týkaly rodokmenu. Druhé stanoviště bylo na velkém internátě, kde jsme s paní Sedlákovou poznávali různá nářečí, např. brněnský hantec, hanáčtinu nebo moravskoslezské nářečí.

Třetí stanoviště měla paní Holá v naší třídě, tedy v předsálí a týkalo se staročeské módy. Prohlíželi jsme si, co se dříve nosilo, a pak jsme si udělali i módní přehlídku. První beseda byla s babičkou paní Hruškové. Zajímavé je, že je maminkou herečky Veroniky Žilkové. Vyprávěla nám o svém dětství a o tehdejší životě. Pocházela z chudších poměrů.

Druhá beseda byla s dědečkem sester Hatwíkových. Ten nám hlavně vyprávěl o tom, jak prožíval konec 2. světové války. Říkal nám, jak pomáhal na barikády nosit zbraně. Projektový den se mi moc líbil a už se těším na jeho pokračování.

Jan Vích, II. PrŠ

Na projektu byla různá stanoviště. Bylo tam stanoviště, kde se dělaly různé tance. Paní učitelka Jurišová, která nás učila tancovat, vyprávěla o tom, jaké jsou tance. Dozvěděl jsem se, že se tance dělí na základní, moderní a latinskoamerické. Tancovali jsme latinskoamerický tanec, který se jmenoval čača. Byli jsme také na stanovišti, kde nám jedna paní učitelka dávala různé úkoly. Třeba jsme doplňovali různá přísloví. Třeba tam bylo přísloví „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá“. Pak jsme poznávali různá nářečí. Moc si z toho už nepamatuji. Zapamatoval jsem si, že se koupaliště řekne

v brněnském nářečí žebračka. Bylo tam také hanácké nářečí. Na tomto projektu bylo také stanoviště, kde jsem přiřazoval, co patří a co nepatří do rodiny. Měl jsem šest úkolů správně, ale jeden špatně. Potom byl oběd. K obědu bylo staročeské jídlo. Po obědě jsme se sešli v sále. Potom jsme poslouchali dědečka, jak vyprávěl o svém mládí. Byl to děda paní Hatwиковé. Žil v Dolním Bukovsku, které je kousek od Českých Budějovic. Dědovi bylo 91 let. Na projektu Příběh mé rodiny byla také beseda s babičkou. Byla to babička paní Hruškové. Projekt byl krásný. Už se těším na další projektový den, který bude 14. dubna.

Marek Čtvrtečka, 8. ročník

Na projektovém dnu se mi nejvíce líbil obchod s módou Larisa, který měla paní Holá. Líbily se mi šaty, doplňky a módní přehlídka.

Amélie Brožová, 4. ročník

Líbila se mi beseda s dědečkem. Vyprávěl o svém dětství, o válce a o vojně. Beseda byla krásná. Vzal jsem si z ní ponaučení „Co v mládí zaseješ, to ve stáří sklidiš“.

Pavel Tulej, 3. ročník

Na projektovém dnu se mi nejvíce líbilo stanoviště her a zábav. Byly tam hračky z dřívější doby, například kuličky, kukátko, stará panenka a další. Líbily se mi také obě besedy.

Adam Široký, 3. ročník

Nejvíce se mi líbilo stanoviště Hra na rodinu. Nebyla to ledajaká hra na rodinu, ale byly nám kladeny různé otázky, co patří do minulosti a co do současnosti. Vizážista patří například do současnosti, ponocný do minulosti.

Matouš Horák, 10. ročník

Babička byla babička paní Hruškové, pan Vaníček byl dědečkem paní Hatwиковé. Dědečkovi bylo 91 let, babičce 92 let.

Filip Lana, 9. ročník

Měli jsme 3 stanoviště – kufr, módu a hru na rodinu. Na besedách jsme se dozvěděli, jak to dříve chodilo.

Leoš Geisler, 8. ročník

Měli jsme stanoviště, kde byla paní Kadlicová, a jmenovalo se Kufr. Prohlíželi jsme si věci, které používali naše babička a dědeček, například mlýnek na kávu. Líbilo se mi to a těším se na další část projektu, která je 14. dubna.

Filip Stránský, 9. ročník

Na stanovišti jsme luštili křížovku, poslouchali staročeská slova a na dalším stanovišti jsme tancovali. Na posledním stanovišti jsme se učili jak sestavit rodokmen. Nejvíce se mi líbil tanec a potom sestavování rodokmenu, kde byla paní Průchová.

Eliška Marešová, 8. ročník

15. 3. odpoledne navštívili někteří **internátní žáci obchodní centrum Šestka**.

V úterý 15. března jsme byli v obchodním centru Šestka. Byli jsme tam já, Martin Zita, Tád'a Singer, Markéta a Dominik. V tom obchodním centru jsme viděli nějaké optické klamy, ale já jsem tomu moc nerozuměla. Poté jsme šli na tobogán, který tam jezdí z 2. patra do 1. patra. Na tobogánu jsem jela asi čtyřikrát a při poslední jízdě se mi nějak podařilo jet hlavou dolů. Tento výlet se mi moc líbil.

Gabriela Bačkovská, 9. ročník

17. 3. navštívily naši školu **učitelky z Turecka**.

17. 3. žáci **MŠ** se byli podívat na **velikonoční trhy na Staroměstské náměstí**.

18. 3. se konal na pracovně **Velikonoční jarmark**.

22. 3. se **učitelé** zúčastnili **metodického sdružení ve sborovně**. Sdružení bylo zaměřeno na nové pomůcky a na tisk reliéfních obrázků z nové braillovské tiskárny ve sborovně.

29. 3. proběhla **beseda o závislosti na alkoholu v rámci prevence sociálně patologických jevů**. Zúčastnili se jí **žáci 2. stupně a výběr žáků PrŠ**.

Měli jsme besedu s paní Škodovou o závislosti na alkoholu. Povídala nám o tom, co se může všechno stát, pokud budeme pít alkohol ve velkém množství. Také nám říkala, co všechno se děje s tělem, když se pije. Bylo to zajímavé a naučné. Rychle to uteklo a bylo to vtipné.
Zuzana Šochmanová, 10. ročník

Alkohol mně osobně nevoní a nijak mě neláká. Beseda byla opravdu zajímavá a dozvěděla jsem se, co jsem potřebovala vědět. Besedy o alkoholu a o drogách jsou poučné a důležité.
Monika Olahová, 10. ročník

30. 3. v 10 hodin se zúčastnili **žáci 2. stupně a výběr žáků VI. A exkurze s průvodcem do Lorety**.

Dne 30. 3. jsme byli v Loretě na Hradčanech. Byla postavena v 17. století, tedy v době baroka.
Matouš Horák, 10. ročník

Loreta je kostel ze 17. století. Provázel nás v ní pan Jiří Beran. Musím říci, že byl úžasný. Vyprávěl nám o loretách a zvonkohrách. Je jich v Čechách asi 50. Prošli jsme si ambíty a byli se podívat u studny. Pana Berana jsem se ptal, jak zvonkohra funguje. Vysvětlil mi, že je to jako klaviatura. Zvonkohra hraje prý jen do 18 hodin. Sahali jsme si na mříž u kapličky a na klekátko.
Filip Stránský, 9. ročník